

nisterens bemærkning var anledningen til min anden korte kommentar, nemlig den om, hvorvidt ministeren havde en eller anden forventet tidshorisont for det arbejde, der nu skulle gå i gang.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke ønsker at sige noget bindende, for det kan jo være ganske vanskeligt at sige præcis, hvornår man er færdig. Men det er da min hensigt, at vi hen over sommeren vil overveje de her ting, med henblik på at i det omfang der er tale om ændringer, som kræver lovgivning, så kan vi gennemføre den lovgivning i den næste folketingsssamling. Det er jo også muligt, at man når frem til ændrede regler og procedurer, der ikke nødvendigvis afføder ny lovgivning, men som kan klares via bekendtgørelser eller lignende. Men jeg forestiller mig bestemt, at vi i løbet af nogle få måneder har en form for afklaring af, hvad der skal til og så kan gøre det.

Formanden:

Så er det hr. Søren Pind som ordfører.

Kl. 16.25

Søren Pind (V):

Jeg skal gøre det kort og meddele, at Venstre i det hele kan henholde sig til ministerens bemærkninger.

Formanden:

Tak til hr. Søren Pind. Så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at understrege, at det for Socialdemokraterne er helt afgørende som udgangspunkt, at en adoption altid skal være til fordel for barnet. Det tror jeg også at vi er enige om alle sammen herinde. Men jeg vil godt understrege det, fordi jeg synes, det er meget væsentligt, at vi også dermed er enige om, at vi lægger vægt på, at forudsætningen for at få en adoptionsbevilling skal være, at barnet vil få den fornødne omsorg, sikres en god opvækst, kærlige og trygge rammer, og at man også som adoptant er i stand til at kunne tackle den følelsesmæssige usikkerhed hos børnene, som følger af at være adopteret.

Det er de forudsætninger, jeg mener, vi alle sammen er nødt til at holde fast i, og som skal ligge til grund for enhver adoption, når vi taler om adoption af udenlandske børn. Vi skal nemlig huske, at de her børn er børn, som allerede har oplevet tab af biologiske forældre eller af primære omsorgspersoner mindst en gang tidligere i deres liv. Derfor må enhver adoption altid foregå ud fra nogle meget klare betingelser om, at det her skal tilgodeses barnet.

Det var også det, der var udgangspunktet for den seneste revision af adoptionsloven for 6 år siden. Det var der, hvor vi lavede fundamentalt om på selve godkendelsesproceduren. Den blev ændret og blev delt op i tre faser: en fase et, hvor det undersøges, om en ansøger opfylder de mere generelle betingelser for at blive godkendt som adoptant, herunder også kravet til alder og helbred – og netop alder og helbred var noget af det, vi drøftede rigtig meget forud for revisionen af loven – en fase to, hvor ansøgeren, der opfylder de generelle betingelser i fase et, skal gennemgå et obligatorisk adoptionsforberedende kursus, netop hvis man ønsker at adoptere udenlandske børn, og endelig en fase tre, hvor det, såfremt man ønsker adoption efter det forberedende kursus med en individuel vurdering, så skal vurderes, om man findes egnet som adoptivforældre.

Vi har fået mange positive reaktioner på revisionen af loven. Den måde at faseopdele på, ikke mindst måden med de adoptionsforberedende kurser, har vi fået rigtig mange gode reaktioner på. Så kort og godt vil jeg sige, at selve måden, hvorpå lovgivningen i dag fungerer, hvis vi sådan kigger på den overordnede struktur, tror jeg alle er enige om at der er tilfredshed med. Men der foreligger altså også kritiske røster, dermed også være sagt, at det synes jeg da vi skal tage op og drøfte, fordi selv om det kun er 6 år siden, at vi reviderede det her, så skal vi også turde være åbne over for, hvad der måtte komme af bemærkninger.

Derfor vil det være helt relevant at give ordningen et eftersyn. Herunder mener jeg også, at det er naturligt at stille spørgsmål om aldersgrænser og procedurer som sådan, som det også er foreslået i beslutningsforslaget fra De Radikale. Det skal stadig væk ske, ud fra hvad der er det rigtige at gøre, og ud fra om vi kan gøre det bedre, fordi de børn skal have den bedst mulige opvækst, når de kommer her til landet.

Lad mig også med det samme sige, at jeg ikke opfatter det her som værende en revision, vi skal